

[Aksel Larsen.]

ulykker sket. Det, der er sagen, er, at man siden februar-marts har vidst, at et lovforslag ville komme, og at adgangen til at binde penge på kapitalbindingskonti ville blive afskaffet med virkning allerede nu. Det har været annonceret tilstrækkelig tydeligt, og hr. Haunstrup Clemmensen ved det fra skatteudvalgene og fra skatteudvalgenes betænkninger, så der er ikke noget overraskende i det.

Men lad mig i anledning af alt det, der nu er sagt, og skønt det er sagt tidligere fra min og også fra andre sider her i tinget, lige komme med et par ord om, hvad præmieret opsparing egentlig er. Præmieret opsparing er en uretfærdighed, fordi den skelner imellem dem, der er i stand til at spare op, og dem, der ikke er i stand til at spare op. Man siger: de, der har evnen, skal meget gives, mens de, der ikke har evnen, skal fratages det lidet, de ikke har. Den er uretfærdig, fordi de, der har en stor indkomst og som følge deraf efter det hidtidige skattesystem har haft en forholdsvis høj indkomstskat, får det største nedslag i skatten, når de foretager binding af penge på kapitalbindingskonto; herom har socialdemokratiets ordfører jo allerede sagt en del.

Men dertil kommer, at hele ordningen er absurd og fornuftstridig, fordi den ikke dækker over nogen reel opsparing eller nogen reel nyopsparing eller i bedste fald kun over en meget ringe reel nyopsparing. Jeg skal ikke gentage, hvad jeg har sagt ved en tidligere lejlighed, hvor jeg var i stand til at citere officielle finansministerielle dokumenter og vurderinger af, hvad sådanne opsparingsordninger betød, og hvad de ikke betød; men jeg skal tillade mig at sige, at efter de oplysninger, vi har fået i skatteudvalgene, er der i januar måned i år med virkning fra det skatteår, vi nu er kommet ind i, antagelig bundet ca. 900 mill. kr. på forskellige slags kapitalbindingskonti. Efter et meget forsigtigt og nøgternt skøn betyder det, at disse skatteydere, der har bundet sammenlagt ca. 900 mill. kr., får imellem 700 og 800 mill. kr. i samlet nedslag i deres indkomstskat til stat og kommune. Hvis vi forudsætter, at de virkelig har sat alle disse 900 mill. kr. ind, får de det godtgjort med 700-800 mill. kr.; det vil sige, at de er ejere af de 900 mill. kr. plus de påløbne renter,

men en 700-800 mill. kr. af dem har stat og kommuner foræret dem ved at tage pengene fra andre skatteydere.

Hertil kommer, at det er rigtigt, at der kun i meget ringe grad foregår en egentlig opsparing af de enkelte. Det forekommer naturligvis, jeg bestrider det ikke, men det forekommer langt fra i så høj grad, som man tror, fordi man kan flytte pengene fra én konto til en anden, eller fordi man overhovedet ikke behøver at spare op. Jeg står her med et københavnsk eftermiddagsblad, hvor der er en omtrent helsides annonce fra en københavnsk bank, hvis navn jeg skånstomt skal undertrykke, når jeg nu ellers tillader mig at fortælle lidt om, hvad der står i annoncen.

Der står, at nu kan forsørgere og ikke-forsørgere foruden sygekassekontingent m. v. trække op til 2.500 kr. fra på hver selvangivelse, hvis de har penge til nytår. For at få glæde af denne nye, fristende fradragsmulighed må de have de nødvendige penge parat, før indbetalingsfristerne udløber den 31. december og 31. januar. Kun de færreste kan uden videre afse større kontante beløb på disse tidspunkter; derfor gør banken dem opmærksom på, at de får brug for rede penge, hvis de vil spare i skat. Banken hjælper dem med at udnytte deres nye fradragsret. Folk får det meget lettere til nytår, hvis de har forberedt sig på at udnytte de nye muligheder; derfor foreslår banken, at de snarest muligt kommer ind i den nærmeste bankafdeling og aftaler en nem og fordelagtig ordning, som sætter folk i stand til at få mest muligt ud af den udvidede fradragsret.

Ja, det tror jeg; når man går hen og får et sådant lån i en københavnsk bank — og det kunne faktisk enhver gøre — så låner man formelt de 2.500 kr. og forpligter sig til at betale 8½ pct. i rente. Pengene bliver bundet for 5 år på en kapitalbindingskonto til 6¼ pct. i rente. Banken tjener 2¼ pct. på denne bogholderimæssige transaktion; den har mere sikkerhed for sine penge, end hvis den havde kautionister, og den, der foretager transaktionen, har ikke andre udgifter end det beskedne rentetab på 2¼ pct. om året, og så kan han få et par tusind kroners skattelettelse. Det er kapitalbindingsordningen. Dertil kommer det, som ministeren allerede har gjort opmærksom på: